

ELSKOVS TORNEVEJ

**Smukt og gribende
Nutids-Skuespil**

fra
den danske Landsby.

**Dansk Kunst-Film
i 67 Afdelinger.**

**Detektiv-
Vagabonden.**

En fornøjelig lille Humoreske
fra
hinsides Atlanten.

Vitagraph-Film
i 30 lystige og drastiske Billeder.

Rollebesætningen er - som man vil se - saa fortrinlig, at Forventningerne paa Forhaand spændes stærkt. Og man skuffes ikke: i Virkeligheden er denne ejendommelige Film helt igennem saare virkningsfuld gennem sin betagende Blanding af Romantik og Realisme.

Det er en Film, der ikke slaar paa „Sensationens“ Strænge. Gennem disse Billeder klinger en dybere og mere ægte Tone — den simple og ukunstlede Melodi, som kommer fra Hjærtet og gaar til Hjærtet . . .

HOVEDPERSONERNE:

Hans, en ung Mejerist,

Carl Hillebrandt.

Jenny, Tjenestepige, hans Kæreste,

Jenny Roelsgaard.

Godsejer Juhl

Peter Nielsen.

Margaretha, hans Datter,

Elisabeth Stub.

Løjtnant Spang, hendes Fætter,

Aage Schmidt.

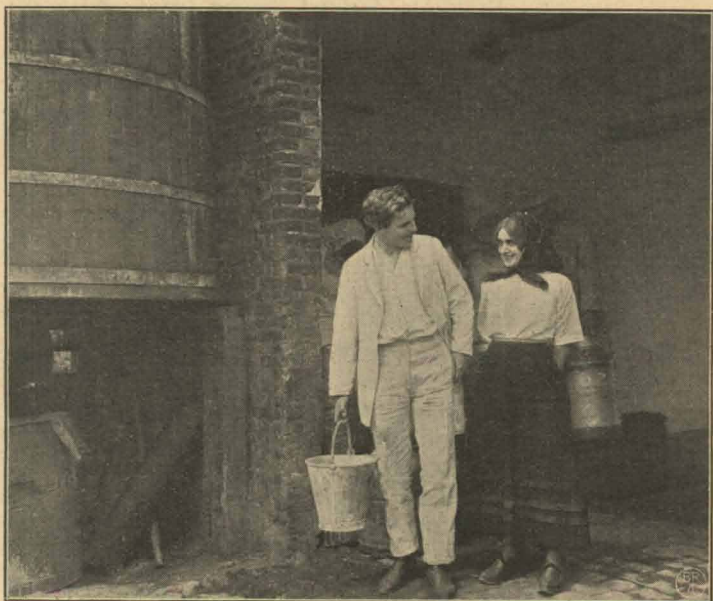
AFDELINGERNE:

1. Hvor Centrifugerne snurrer.
2. Hans, den unge Mejerist.
3. Lille Jenny.
4. Gode Venner.
5. I Godsejerens Stue.
6. Frk. Gretha og hendes
Fætter, Løjtnanten.
7. Et forfriskende Bad.
8. Markeds-Løjer.
9. Hans og Jenny.
10. Hjemad paa Cykle.
11. Unge Hjærter.
12. Det første Kys.
13. En Spadseretur.
14. En pinlig Situation.
15. Strømpebaandet.
16. En Kokette.
17. I Maaneskin.
18. Gennem Vinduet.
19. Næste Morgen.
20. En Svingom i den grønne
21. Forsmaaet. Skov.
22. Godsejerens Datter og
Mejeristen.
23. En Tilnærmelse.
24. Jennys Sorg.
25. Afvist.
26. Fristerinden.
27. Bag det gamle Træ.
28. Ved Vandmøllens Hjul.
29. Et Stævnemøde.
30. Letsindighed.
31. Den bortkastede Cigaret.
32. Høet fænger.
33. Laden i Brand.

34. I Jennys Kammer.
 35. Omspændt af Luerne.
 36. Skæret paa Himlen.
 37. Det gælder Livet.
 38. I Kamp med Flammerne.
 39. Reddet.
 40. Ved to Krykker.
 41. Stakkels Jenny!
 42. To i Baaden.
 43. Den gamle Historie.
 44. Afskedsbrevet.
 45. Jenny hos sine Forældre.
 46. Hans Frihed.
 47. Tiden gaar —
 48. Lige Børn lege bedst.
 49. I Fyrrummet.
 50. Hans's Rival.
 51. Skinsyge.
 52. Et Øjebliks Uopmærksomhed.
 53. Kedel-Explosionen.
 54. En Ulykke.
 55. Rekonvalescenten.
 56. Brændemærket!
 57. Et Besøg.
 58. Grethas Flugt.
 59. Alt forbi!
 60. Fætter og Kusine.
 61. Grethas Bryllup.
 62. Ved Kirkelaagen.
 63. En ubuden Gæst.
 64. Mødet med Jenny.
 65. Tilgivelsen.
 66. Naar Hjærterne mødes.
 67. Lykkens Solskin.
-

Elskovs Tornevej.

Hans, den unge raske Mejerist paa Landsbyens Andelsmejeri, har faaet et godt Øje til den lille kønne *Jenny*, som

Gode Venner.

nylig er kommen til at tjene oppe paa Herregaarden. Allerede mere end een Gang har han villet fri til hende, men altid er i det afgørende Øjeblik Ordene bleven sidende fast i hans Hals, og han har ikke kunnet faa sagt hende, hvor meget han holder af hende, og hvor glad han vilde blive, hvis hun vilde skænke ham sit Hjærte og blive hans søde lille Kone.

Ved et Marked, hvor de to Unge mødes, faar han imidlertid Munden paa Gled, og inderlig lykkelig bliver

han, da han modtager hendes Svar — hun gengælder hans Kærlighed og giver ham sin Tro.

En berusende Lykkefølelse fylder nu begge; de gennemlever en Tid saa rig paa Fryd og Glæde, at deres Hjærter svulmer derved — og i fuld Tillid og Tryghed giver den unge uskyldige Pige sig sin Kærlighed i Vold; i hendes Øjne er Hans jo det prægtigste i hele Verden, saa tro som Guld, saa ærlig og saa sand . . .

Afskedsbrevet.

Men ret længe skal deres Lykkes Sol ikke faa Lov at skinne med ufordunklet Glans. Skæbnen vil, at Mejeristens Veje krydses af en anden Kvinde, — og at hans Hoved fordrejes af den Fornemhed, der præger hendes Skikkelse: Godsejerens Datter, Frøken *Margaretha*, fanger ham i sit Koketteris fine Spind; hun leger med hans naive Hjærte, som Katten leger med Musen, og saa . . . ja, saa glemmer Hans den lille troskyldige Pige, der uden Svig og lav Beregning havde lagt sin Skæbne i hans Haand!

Frk. Margaretha har ellers Sommeren lang flirtet paa det hæftigste med sin Fætter, Løjtnant *Spang*. Nu, da hun har fundet Behag i Mejeristens kejtede og landlige Tilbedelse, giver hun Fætteren Løbepas — for en Stund i alt Fald; bliver hun ked af Hans, kan hun jo altid drage Fætteren til sig igen.

For Hans er det, som har en ganske ny Verden aabnet sig for ham. At hun, denne fine og rige Dame, virkelig

I Baaden.

holder af ham — at han tør knuge hende i sin stærke Arm og kysse hendes Mund — — det svimler for ham ved Tanken, det er ham som et Æventyr . . . Men han drages imod hende med en Kraft, som ganske overmander ham. Og naar Samvittigheden rører sig i hans Bryst og minder ham om hans Brøde mod Jenny, saa behøver han blot at kaste sig ind til Frk. Margarethas bølgende Barm — strax forsvinder alle hans Skrupler som Dugg for Morgensolen.

Da hænder der en frygtelig Begivenhed, som bliver skæbnesvanger for Jenny.

Den stakkels unge Pige har længe i Stilhed lidt under det haarde Slag, Skæbnen har tilføjet hende; med Sorg og Smerte har hun set sin Kæreste glide fra hende, forhexet af den fine og fornemme Dame, mod hvem hun føler sig saaringe og saa arm. Hun ligner snart en Skygge af sig selv, den lille Stakkelt, og nu styrter en ny Ulykke ned over hende.

Kastet til Side.

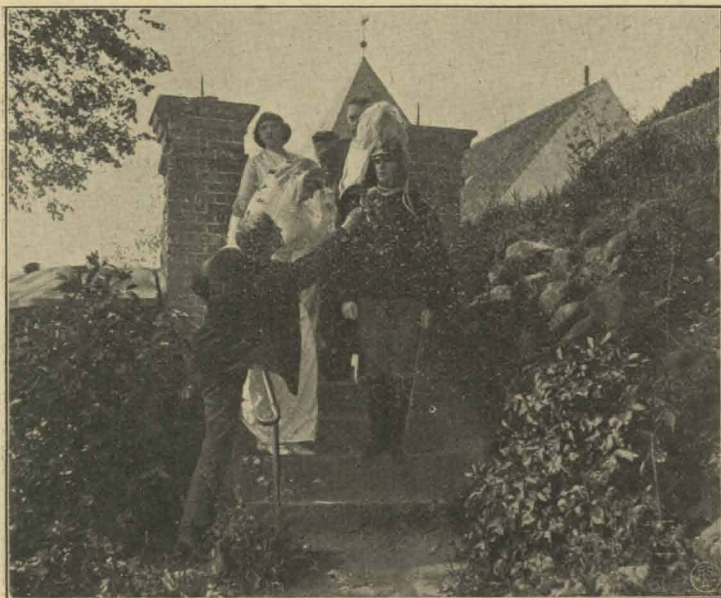
Ved Frk. Margarethas grænseløse Uforsigtighed opstaar der en Aften, da hun holder Stævnemøde med Mejeristen, Ild i den Længe af Godsets Avlsgaard, hvor Tyendets Kamre er beliggende. Jenny vaagner ved, at en kvælende Røg omspænder hendes Værelse, og udenfor raser de knitrende og bragende Luer. Hun falder i Afmagt og vil være Dødens sikre Bytte, dersom der ikke kommer Hjælp til Stede. Men Hjælpen kommer: Hans har opdaget Ilden, og med Fortvivlelsens Mod tager han nu Kampen

op med Flammerne og helmer ikke, førend Jenny er reddet ud af det brændende Hus.

Livet har hun i Behold — men Førligheden har hun mistet. Hun bringes hjem til sine gamle Forældre, og da hun rejser sig efter et langt Sygeleje, er hun Krøbling og maa gaa ved Krykker.

* * *

Tiden gaar.

Brudefærd.

Hans, hvem Jenny forlængst har givet hans Ord tilbage, er endnu et Offer for den Fortryllelse, der udgaar fra Frk. Margarethas Person.

Men hun er begyndt at blive ked af ham. I Længden har hun forstaaet, at det gamle Ord: Lige Børn leger bedst, aldrig har tabt sin Gyldighed, og hun har nu atter skænket sin Fætter Løjtnanten sin Fortrolighed.

Nu er det Hans's Tur |at lide under den nagende

Følelse af at være vraget. Hvor han hader denne overlegne Medbejler, som han nu tidlig og silde ser i Godsejerdatterens Nærhed! Han udspionerer deres Veje — han har ikke Tanke for andet end sin Skinsyge — — — og saaledes gaar det til, at han en Dag, da Frk. Margaretha og hendes Tilbeder Arm i Arm spadserer forbi Mejeriet, et Øjeblik glemmer at passe sin Dont: der indtræffer en Explosion, som er nærved at koste ham Livet —

For altid!

frygtelig forbrændt er han, da Katastrofen er overstaaet, og længe svæver han mellem Liv og Død.

Omsider begynder hans Kræfter at vende tilbage, men hvilken Rædsel griber ham ikke, da han i Spejlet ser, hvorledes Explosionen har tilredt ham — han er brændemærket for Livstid — hans før saa kønne og kække Ansigt er vansiret af de hæsligste Ar!

Frk. Margaretha, som aflægger et Besøg hos Rekon-

valescenten, flygter fra ham, som var han en spedalsk
— mellem hende og ham er alt forbi!

* * *

Der er Bryllup i Landsbyens Kirke.

Bruden — det er Frøken Margaretha; hun rækker i
Dag Fætteren, Løjtnant Spang, sin Haand for Alteret.

Ved Kirkegaardens Laage staar en bøjet Skikkelse og
følger med stirrende, forstenet Blik den fornemme Bryllups-
skare: det er *Hans*.

Nu er hans Lykke lagt i Ruiner — hans Haab stedet
til Jorden — intet er ham levnet, som er værd at leve for.

— — — Og dog — jo! Tilværelsen har endnu Glæde
i Behold for ham! en kostelig Gave skal blive ham til Del.

Jennys og hans Veje mødes endnu en Gang — og da
lægger de hinandens Hænder sammen og lover hinanden,
at de i Kærlighed vil prøve at læge de dybe Saar, Ulykken
har tilføjet dem begge.

De vil glemme Fortidens Skygger og se fremad og
opad, mod Lyset, mod Lykken.

— Hans og Jenny har atter fundet hinanden.

